Dosarul nr. 4r-3721/23 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-23059247-02-4r-26092023 Judecător: Valentina GARABAGIU

D E C I Z I E
în numele Legii

23 septembrie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Eugeniu BEȘELEA
Judecători: Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către agentul constatator Petru BOGHEAN din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1516/2023 din 16 iunie 2023, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/216/22-26 din 19.04.2023, în privința lui **SRL „Dansicons”** în temeiul art.74/1 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 26.04.2023 până la 16.06.2023;
în Curtea de Apel Centru, din 26.09.2023 până la 17.07.2024 (în procedura judecătorului Elena COJOCARI), din 17.07.2024 până la 08.10.2025 (în procedura judecătorului Oxana ROBU), din 08.10.2025 până la 23.09.2026 (în procedura judecătorului Vitalie BUDECI).
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 19.04.2023, agentul constatator din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal – Petru BOGHEAN, a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. 02/1-08/216/22-26 din 19.04.2023, potrivit căruia: În rezultatul examinării plângerii cet. DULUȚA Lilia, cu nr. D-673/22 din 25.11.2022 s-a constatat că SRL „Dansicons” se face responsabilă de următoarele acțiuni: la data de 03 mai 2022 ora 11:36, operatorul de date cu caracter personal SRL „Dansicons”, în lipsa unui scop și temei legal, a accesat/consultat datele cu caracter personal ale cet. DULUȚA Lilia, stocate în Registrul Bunurilor Imobile (bun imobil cu nr. cadastral *****), care conține numele,

prenumele, patronimicul, precum și numărul de identificare de stat ale cet. DULUȚA Liaia, în lipsa consimțământului acesteia.

Prin acțiunile sale SRL „Dansicons" a ignorat prevederile art.4 alin.(1) lit.a) și b), art.5 alin.(1), art.9 lit.a) din Legea 133 din 08.07.2011 prin ce a săvârșit contravenția prevăzută de art.74/1 alin.(1) Cod contravențional.

Cauza contravențională fiind expediată instanței de către agentul constatator pentru examinarea în fond în conformitate cu art.395 alin.(1) lit.c) Cod contravențional „ instanța judecă toate cazurile cu privire la contravenții, cu excepția celor atribuite de prezentul cod competenței unor alte organe, precum și privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate".

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1516/2023 din 16 iunie 2023,* a fost declarat nul procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. 02/1-08/216/22-26 din 19.04.2023 întocmit pe numele persoanei juridice SRL „Dansicons" învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art.74/1 Cod contravențional.

A fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui SRL „Dansicons", pentru săvârșirea contravenției prevăzută de art.74/1 Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art.461 alin.(2) Cod contravențional.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, agentul constatator Petru BOGHEAN din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal*, *a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1516/2023 din 16 iunie 2023, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță în alt complet de judecată.*

Recurentul a susținut că hotărârea instanței de fond este nelegală, nemotivată suficient și contradictorie, deoarece instanța nu a examinat integral circumstanțele cauzei și argumentele participanților la proces.

În primul rând, agentul constatator a contestat concluzia instanței de fond privind expirarea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere contravențională. Recurentul a menționat că, la momentul întocmirii procesului-verbal contravențional din 19 aprilie 2023, termenul de prescripție nu era expirat, întrucât termenul de un an urma să expire abia în luna mai 2023. Din acest motiv, agentul constatator nu putea dispune încetarea procesului contravențional, fiind obligat să transmită cauza instanței de judecată pentru examinare și soluționare. Totodată a precizat că această poziție a fost expusă și în ședința de judecată din 09 iunie 2023.

În al doilea rând, agentul constatator a considerat eronată concluzia instanței privind obligația agentului constatator de a întocmi un plan de remediere, ca anexă la procesul-verbal contravențional. Recurentul a argumentat că prevederile art.46/1 Cod contravențional privind planul de remediere se aplică doar în cazul contravențiilor constatate în urma controalelor de stat efectuate în temeiul Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Recurentul a subliniat că, în speță, controlul nu a fost realizat în baza Legii nr. 131/2012, ci în temeiul art.27 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, ca urmare a unei plângeri depuse de persoana vizată. Prin urmare, Centrul nu a efectuat un control al activității de întreprinzător a SRL „Dansicons", ci un control privind

legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal, iar prevederile referitoare la planul de remediere nu erau aplicabile.

Agentul constatator a arătat că, în urma examinării plângerii, au fost constatate încălcări ale legislației privind protecția datelor cu caracter personal, stabilindu-se că SRL „Dansicons" a accesat, la data de 03 mai 2022, datele cu caracter personal ale cetățenei Lilia DULUȚĂ din Registrul bunurilor imobile, fără existența consimțământului persoanei și fără un scop și temei legal pentru această prelucrare. Potrivit Centrului, aceste acțiuni au încălcat prevederile art.4 alin.(1) lit.a) și b), art.5 alin.(1) și art.9 lit.a) din Legea nr. 133/2011, fiind încadrate juridic în contravenția prevăzută de art.74/1 alin.(1) Cod contravențional.

În al treilea rând, agentul constatator a invocat faptul că instanța de fond a examinat insuficient cauza și nu a indicat clar temeiul juridic al încetării procesului contravențional. Centrul a menționat că instanța a făcut referire la art.74/1 Cod contravențional fără a preciza alineatul aplicabil, deși articolul respectiv conține mai multe alineate. În opinia recurentului, această omisiune demonstrează o examinare superficială a cauzei și o motivare insuficientă a hotărârii. Totodată, recurentul a invocat obligația instanței de a pronunța o hotărâre legală, întemeiată și motivată, conform art.462 alin.(1) Cod contravențional, precum și respectarea dreptului la un proces echitabil garantat de art.20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Centrul a făcut referire și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia instanțele trebuie să ofere o motivare efectivă a soluțiilor adoptate.

În concluzie, agentul constatator a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 iunie 2023 și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, considerând că soluția instanței de fond a fost adoptată în baza unei interpretări greșite a normelor legale și a unei examinări incomplete a circumstanțelor cauzei.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea

de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia *de a admite recursul declarat de agentul constatator Petru BOGHEAN din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1516/2023 din 16 iunie 2023*, *cu casarea integrală a hotărârii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, şi dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 Cod de procedură penală aplicate corespunzător.*

Conform art.466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: *d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.*

Colegiul penal reține, că la judecarea cauzei instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că *la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare*. Or, studiind materialele prezentate în coroborarea cu hotărârea primei instanțe, se constată, că instanța de judecată a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Reieșind din prevederile art.6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerințelor pricinii, precum şi asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora (*cauza Garcia Ruiz, 26*). În sensul art.6 alin.(1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanțele de judecată să motiveze nu doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulțumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părți.

În temeiul prevederilor art.462 alin.(1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

În continuare Colegiul relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*. În temeiul prevederilor art.10 Cod contravențional al Republicii Moldova, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.*

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

7. În fapt, reieșind din materialele cauzei Colegiul penal reține că la data de 19.04.2023, agentul constatator din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal – Petru BOGHEAN, a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. 02/1-08/216/22-26 din 19.04.2023, potrivit căruia în rezultatul examinării plângerii cet. DULUȚA Lilia, cu nr. D-673/22 din 25.11.2022 s-a constatat că SRL „Dansicons" se face responsabilă de următoarele acțiuni: la data de 03 mai 2022 ora 11:36, operatorul de date cu caracter personal SRL „Dansicons", în lipsa unui scop și temei legal, a accesat/consultat datele cu caracter personal ale cet. DULUȚA Lilia, stocate în Registrul Bunurilor Imobile (bun imobil cu nr. cadastral *****), care conține numele, prenumele, patronimicul, precum și numărul de identificare de stat ale cet. DULUȚA Liaia, în lipsa consimțământului acesteia.

Prin acțiunile sale SRL „Dansicons" a ignorat prevederile art.4 alin.(1) lit.a) și b), art.5 alin.(1), art.9 lit.a) din Legea 133 din 08.07.2011 prin ce a săvârșit contravenția prevăzută de art.74/1 alin.(1) Cod contravențional.

Cauza contravențională fiind expediată instanței de către agentul constatator pentru examinarea în fond în conformitate cu art.395 alin.(1) lit.c) Cod contravențional „ instanța judecă toate cazurile cu privire la contravenții, cu excepția celor atribuite de prezentul cod competenței unor alte organe, precum şi privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate.

Drept consecință, instanța de fond a concluzionat că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/216/22-26 din 19.04.2023, întocmit în privința SRL „Dansicons" pentru comiterea contravenției prevăzute de art.74/1 Cod contravențional, este lovit de nulitate.

Instanța a reținut că fapta imputată a fost săvârșită la data de 03.05.2022, iar termenul general de prescripție de un an urma să expire în luna mai 2023, făcând trimitere la prevederile art.30 alin.(5) și art.441 alin.(1) lit.f) Cod contravențional. Totodată, a apreciat că agentul constatator urma să dispună încetarea procesului contravențional.

De asemenea, instanța de fond a constatat că agentul constatator nu a întocmit planul de remediere prevăzut de Capitolul V/1 Cod contravențional, deși contravenția imputată se regăsește în lista celor pentru care aceste prevederi sunt aplicabile. În lipsa unor circumstanțe care ar fi justificat neîntocmirea acestuia, instanța a apreciat că au fost încălcate normele imperative ale Codului contravențional, fapt ce atrage nulitatea procesului-verbal.

Prin urmare, în temeiul art.461 alin.(2) și art.445 alin.(2) Cod contravențional, instanța de fond a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/216/22-26 din 19.04.2023 și a încetat procesul contravențional pornit în privința SRL „Dansicons".

8. Astfel, Colegiul penal, analizând hotărârea atacată în raport cu circumstanțele cauzei și prevederile legale aplicabile, constată că instanța de fond nu a efectuat o examinare completă și obiectivă a cauzei, contrar prevederilor art.457-458 Cod contravențional. Potrivit art.458 alin.(1) Cod contravențional, *instanța este obligată să stabilească caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe relevante pentru soluționarea justă a cauzei*.

Colegiul reține că obligația instanței de a motiva hotărârea derivă și din prevederile art.6 CEDO, care impune examinarea efectivă a argumentelor și probelor prezentate de părți, cu indicarea motivelor pe care se întemeiază soluția adoptată. În acest context, instanța de recurs menționează că procesul contravențional urmărește apărarea valorilor sociale ocrotite de lege și stabilirea răspunderii persoanei care a săvârșit cu vinovăție o faptă prevăzută de Codul contravențional.

9. *Cu referire la temeiurile de nulitate reținute de instanța de fond, Colegiul penal constată că acestea au fost interpretate și aplicate în mod eronat*.

Potrivit art.443 Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie întocmit cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, acestea reprezentând cerințe de valabilitate ale actului procedural. Totodată, regimul juridic al nulității procesului-verbal este reglementat de art.445 Cod contravențional, care distinge între cazurile de nulitate absolută și cele de nulitate relativă.

Astfel, conform art.445 alin.(1) Cod contravențional, *nulitatea absolută intervine exclusiv în situațiile expres și limitativ prevăzute de lege, respectiv în cazul lipsei unor*

mențiuni esențiale referitoare la identitatea agentului constatator, identitatea contravenientului, circumstanțele comiterii faptei, încadrarea juridică, data comiterii contravenției ori semnătura agentului constatator sau a martorului asistent, după caz. În același timp, art.445 alin.(2) Cod contravențional stabilește că *orice alte încălcări ale prevederilor art.443 sau ale altor norme imperative pot atrage nulitatea procesului-verbal numai în măsura în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei*. Prin urmare, simpla constatare a unor pretinse omisiuni de ordin formal nu este suficientă pentru anularea procesului-verbal, instanța fiind obligată să verifice dacă neregularitatea invocată a prejudiciat efectiv exercitarea dreptului la apărare sau posibilitatea stabilirii adevărului în cauză.

Această interpretare este în concordanță și cu Hotărârea Curții Constituționale nr.32 din 29 noiembrie 2018, prin care s-a statuat că instanțele judecătorești trebuie să aprecieze, în fiecare caz concret, dacă lipsa unei mențiuni din procesul-verbal justifică sancțiunea nulității ori dacă pretinsa deficiență poate fi înlăturată în cadrul examinării cauzei.

Raportând aceste principii la circumstanțele speței, Colegiul penal constată că instanța de fond a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție și a dispus încetarea procesului contravențional fără a verifica dacă pretinsele deficiențe procedurale invocate afectau în mod esențial fondul cauzei, limitându-se la constatarea existenței acestora, fără o analiză a incidenței lor asupra legalității procesului-verbal și asupra posibilității de stabilire a existenței contravenției.

Mai mult, instanța de fond nu a examinat în mod efectiv argumentele agentului constatator referitoare la pretinsa obligație de întocmire a planului de remediere și nici nu a analizat cadrul normativ incident acestei chestiuni.

Subsidiar, raportându-se la considerentele instanței de fond potrivit cărora agentul constatator ar fi fost obligat să aplice cu prioritate prevederile art.46/1 Cod contravențional, prin stabilirea unui plan de remediere în privința lui SRL „Dansicons”, Colegiul penal constată că această interpretare este eronată și rezultă dintr-o aplicare extensivă și nejustificată a normei legale menționate.

Astfel potrivit prevederilor art.46/1 alin.(1) Cod contravențional prevede că*, planul de remediere reprezintă o anexă la procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmită în condițiile prezentului capitol, în care agentul constatator stabilește, cu titlu de recomandare, măsuri de remediere și termenul realizării acestora în vederea conformării contravenientului cu cerințele legislației.* Iar în temeiul alin.(5) lit.d) al aceluiași articol*, agentul constatator nu întocmește un plan de remediere în cazul în care: d) încălcarea este iremediabilă.*

În acest context, Colegiul subliniază, în primul rând, că prevederile art.46/1 Cod contravențional sunt incidente exclusiv în situațiile în care contravenția este constatată în cadrul unui control de stat, efectuat potrivit Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Or, în speță, contravenția nu a fost constatată ca urmare a unui asemenea control, ci în baza examinării unei petiții individuale formulate de Lilia DULUȚA, fapt ce exclude aplicabilitatea mecanismului planului de remediere.

Această concluzie rezultă și din finalitatea normei legale, întrucât instituția planului de remediere a fost concepută de legiuitor ca un instrument de prevenție și conformare

voluntară, destinat să ghideze persoanele supuse controlului de stat în vederea respectării legislației, în urma constatării unor neconformități remediabile. Prin urmare, ***planul de remediere*** are un caracter preponderent preventiv și consultativ, iar nu sancționator, ***fiind incompatibil cu situațiile în care contravenția este deja consumată***.

Mai mult decât atât, chiar presupunând, prin reducere la absurd, că dispozițiile art.46/1 Cod contravențional ar fi aplicabile în speță, Colegiul constată că fapta imputată contravenientului reprezintă o încălcare iremediabilă, în sensul art.46/1 alin.(5) lit.d) Cod contravențional, ceea ce exonerează agentul constatator de obligația întocmirii unui plan de remediere.

În mod concret, contravenția imputată constă în accesarea și consultarea, la data de 03.05.2022, a datelor cu caracter personal ale petiționarei Lilia DULUȚA din Registrul bunurilor imobile, în lipsa unui scop și a unui temei legal, precum și fără consimțământul persoanei vizate. *O asemenea faptă se consumă în momentul efectuării accesării neautorizate* a datelor, ***iar efectele acesteia nu mai pot fi înlăturate ulterior prin măsuri de remediere***.

Prin urmare, odată realizată prelucrarea pretins nelegală a datelor cu caracter personal, contravenția, în măsura în care se constată existența acesteia, este una iremediabilă, astfel încât întocmirea ulterioară a unui plan de remediere nu ar fi fost aptă să înlăture consecințele juridice ale faptei și nici să restabilească situația existentă anterior accesării datelor.

În aceste condiții, instanța de fond era obligată să verifice dacă pretinsa omisiune a agentului constatator privind neîntocmirea planului de remediere constituia o încălcare esențială, de natură să afecteze legalitatea procesului-verbal, iar nu să dispună automat nulitatea acestuia, fără a analiza particularitățile cauzei, cadrul normativ aplicabil și caracterul iremediabil al faptei imputate.

10. Astfel, examinând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/216/22-26 din 19 aprilie 2023, Colegiul penal constată că acesta întrunește cerințele de legalitate și conținut prevăzute de art.443 Cod contravențional și conține toate elementele necesare pentru identificarea faptei imputate, încadrarea juridică a acesteia și exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

Prin urmare, la rubrica privind încadrarea juridică a faptei sunt indicate atât dispozițiile Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal considerate încălcate – art.4 alin.(1) lit.a) și b), art.5 alin.(1) și art.9 lit.a) – cât și norma contravențională incidentă, respectiv art.74/1 alin.(1) Cod contravențional. Totodată, în cuprinsul procesului-verbal sunt descrise circumstanțele de fapt reținute de agentul constatator, fiind indicat momentul pretinsei încălcări, modalitatea de săvârșire a acesteia și conduita imputată contravenientului.

În aceste condiții, Colegiul penal apreciază că descrierea faptei și încadrarea juridică au fost formulate cu un grad suficient de claritate și precizie pentru a permite contravenientului să cunoască natura și cauza acuzației formulate împotriva sa și să își exercite în mod efectiv dreptul la apărare, exigențe care decurg atât din prevederile Codului contravențional, cât și din garanțiile consacrate de art.6 §1 și §3 lit.a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Colegiul reține, de asemenea, că procesul-verbal cu privire la contravenție constituie un act administrativ individual care beneficiază de prezumția de legalitate și veridicitate până la răsturnarea acesteia prin probe contrare administrate în condițiile legii. Această prezumție nu este una absolută, însă simpla invocare a unor pretinse neregularități de ordin formal nu este suficientă pentru înlăturarea forței sale probante în lipsa demonstrării unei vătămări efective sau a imposibilității stabilirii situației de fapt. Or, din materialele cauzei nu rezultă că pretinsele deficiențe reținute de instanța de fond ar fi creat o incertitudine asupra obiectului acuzației sau ar fi împiedicat SRL „Dansicons" să înțeleagă fapta imputată ori să își formuleze apărările. Dimpotrivă, atât conținutul procesului-verbal, cât și poziția procesuală adoptată de contravenient pe parcursul examinării cauzei demonstrează că acesta a cunoscut în mod concret acuzația formulată și a avut posibilitatea de a combate atât situația de fapt, cât și încadrarea juridică reținută de agentul constatator.

În acest context, Colegiul penal constată că instanța de fond nu a identificat existența vreunuia dintre cazurile de nulitate absolută prevăzute expres de art.445 alin.(1) Cod contravențional și nici nu a motivat în ce mod pretinsele neregularități procedurale ar fi afectat în mod esențial fondul cauzei, astfel cum impune art.445 alin.(2) Cod contravențional. Mai mult, deși în hotărârea atacată instanța a dispus anularea procesului-verbal și încetarea procesului contravențional, aceasta nu a procedat la examinarea fondului acuzației și nu a evaluat probele administrate de agentul constatator în vederea stabilirii existenței elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.74/1 alin.(1) Cod contravențional.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că soluția de anulare a procesului-verbal a fost pronunțată în lipsa unei analize efective a conținutului acestuia și a probatoriului administrat, fiind întemeiată exclusiv pe considerente de ordin formal, fără a se demonstra existența unei încălcări esențiale care să justifice aplicarea sancțiunii nulității prevăzute de art.445 Cod contravențional.

11. *Cu privire la pretinsa obligație a agentului constatator de a înceta procesul contravențional în temeiul art.441 alin.(1) lit.f) Cod contravențional***,** Colegiul penal apreciază neîntemeiată concluzia instanței de fond potrivit căreia agentul constatator ar fi fost obligat să înceteze procesul contravențional ca urmare a pretinsei expirări a termenului de prescripție.

Din materialele cauzei rezultă că fapta imputată SRL „Dansicons", constând în accesarea și consultarea datelor cu caracter personal ale petiționarei Lilia DULUȚA, ar fi fost săvârșită la data de ***03.05.2022***, iar procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la ***19.04.2023***, deci anterior împlinirii termenului general de prescripție prevăzut de lege.

Or, la data întocmirii procesului-verbal, termenul de prescripție nu era expirat, motiv pentru care nu erau întrunite condițiile prevăzute de art.441 alin.(1) lit.f) Cod contravențional pentru încetarea procesului contravențional de către agentul constatator. Dimpotrivă, acesta avea obligația legală de a finaliza procedura de constatare și de a expedia cauza instanței competente spre examinare, în conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) lit.c) și art.425 alin.(7) Cod contravențional.

În acest sens, Colegiul subliniază că legalitatea actelor procesuale se apreciază prin raportare la situația de fapt și de drept existentă la momentul efectuării acestora. Nu poate fi

imputată agentului constatator neadoptarea unei soluții de încetare întemeiate pe un motiv care, la data întocmirii procesului-verbal și a expedierii cauzei în instanță, nu exista.

Mai mult, potrivit art.30 alin.(5) Cod contravențional, termenul de prescripție curge până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravențională. În consecință, faptul că termenul de prescripție s-ar fi împlinit ulterior sesizării instanței nu poate fundamenta concluzia că agentul constatator ar fi acționat cu încălcarea legii la momentul întocmirii procesului-verbal.

Totodată, Colegiul reține că acest argument a fost invocat expres de agentul constatator în ședința de judecată din 09.06.2023, aspect confirmat de procesul-verbal și înregistrarea audio a ședinței. Cu toate acestea, instanța de fond nu a analizat acest argument și nu a expus motivele pentru care l-a înlăturat, încălcând astfel obligația de motivare a hotărârii prevăzută de art.462 Cod contravențional și exigențele art.6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În aceste condiții, concluzia instanței de fond potrivit căreia agentul constatator trebuia să înceteze procesul contravențional în temeiul art.441 alin.(1) lit.f) Cod contravențional este lipsită de suport factual și juridic, fiind rezultatul unei interpretări eronate a normelor privind prescripția răspunderii contravenționale și a competențelor procesuale ale agentului constatator.

12. *În continuare Colegiul penal constată că hotărârea instanței de fond nu corespunde exigențelor de claritate și motivare impuse de art.462 Cod contravențional*.

Astfel, deși procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/216/22-26 din 19.04.2023 a fost întocmit pentru pretinsa săvârșire a contravenției prevăzute de ***art.74/1 alin.(1) Cod contravenționa*l**, instanța de fond, atât în considerente, cât și în dispozitivul hotărârii, s-a limitat la o trimitere generică la ***art.74/1 Cod contravențional***, fără a indica alineatul în baza căruia a fost formulată învinuirea. Or, articolul 74/1 Cod contravențional cuprinde mai multe alineate care reglementează ipoteze contravenționale distincte, fiecare având elemente constitutive și regim juridic propriu. În aceste condiții, omisiunea instanței de a individualiza norma de incriminare aplicabilă lipsește hotărârea de claritate și împiedică verificarea legalității raționamentului care a stat la baza soluției adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că instanța de fond nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de art.458 Cod contravențional de a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv și nici obligația de a pronunța o hotărâre legală, întemeiată și suficient motivată, astfel cum impune art.462 alin.(1) Cod contravențional.

Astfel, Colegiul penal constată că hotărârea instanței de fond nu întrunește exigențele de legalitate, temeinicie și motivare prevăzute de art.462 Cod contravențional. Din considerentele hotărârii rezultă că prima instanță și-a întemeiat soluția exclusiv pe pretinse vicii de procedură privind întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, fără a analiza în mod efectiv ansamblul probelor administrate în cauză și fără a examina argumentele invocate de agentul constatator. Or, deși instanța a reținut pretinsa nerespectare a prevederilor art.443 Cod contravențional, aceasta nu a motivat în ce mod încălcările constatate ar afecta în mod esențial fondul cauzei, astfel cum impune art.445 alin.(2) Cod contravențional. Simpla constatare a unor pretinse omisiuni de ordin formal nu justifică, prin ea însăși, declararea nulității procesului-verbal, în lipsa unei analize privind incidența

acestora asupra legalității procedurii și asupra posibilității de stabilire a existenței contravenției.

Totodată, Colegiul reține că la materialele cauzei sunt anexate probele pe care agentul constatator și-a întemeiat învinuirea, însă instanța de fond nu a procedat la evaluarea acestora în ansamblu și în coroborare cu procesul-verbal cu privire la contravenție, nu a indicat motivele pentru care le-a înlăturat și nici nu a analizat dacă acestea confirmă sau infirmă existența elementelor constitutive ale contravenției imputate. În aceste condiții, prima instanță nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de art.458 Cod contravențional de a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, prin verificarea caracterului veridic al faptei imputate, a vinovăției persoanei și a tuturor circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei.

Colegiul constată, de asemenea, că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra argumentelor esențiale invocate de agentul constatator, inclusiv asupra celor referitoare la calculul termenului de prescripție și la inaplicabilitatea prevederilor art.46/1 Cod contravențional privind planul de remediere. Lipsa unei analize a acestor argumente echivalează cu o motivare insuficientă a hotărârii și împiedică exercitarea unui control judiciar efectiv asupra raționamentului instanței. Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile constituie o componentă a dreptului la un proces echitabil garantat de art.6 §1 din Convenție. Deși instanțele nu sunt obligate să răspundă detaliat fiecărui argument al părților, acestea trebuie să examineze și să ofere un răspuns motivat argumentelor esențiale care pot influența soluția cauzei (*Ruiz Torija c. Spaniei, Hiro Balani c. Spaniei, Fomin c. Moldovei*).

În consecință, Colegiul penal apreciază că soluția de declarare a nulității procesului-verbal și de încetare a procesului contravențional a fost adoptată în lipsa unei analize complete a probatoriului și a tuturor circumstanțelor relevante, fiind rezultatul unei cercetări superficiale a cauzei. Prin urmare, hotărârea atacată nu poate fi menținută, iar cauza urmează a fi remisă spre rejudecare, pentru ca instanța de fond să examineze cauza în conformitate cu cerințele art.458 Cod contravențional, să administreze și să aprecieze toate probele în ansamblul lor, să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de participanții la proces și să adopte o hotărâre legală, întemeiată și suficient motivată.

Subsecvent celor enunțate, din considerentele menționate supra şi având în vedere faptul că prima instanță nu a constatat şi nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, ținând cont de faptul că încălcarea normelor de drept ce a dus la soluționarea eronată a pricinii nu poate fi corectată în instanța de recurs, iar acest fapt constituie temei de remitere a pricinii la rejudecare în prima instanță, Colegiul Penal consideră necesar de a admite recursul declarat de către agentul constatator Petru BOGHEAN din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a casa Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1516/2023 din 16 iunie 2023, şi a remite cauza respectivă la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

13. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de agentul constatator Petru BOGHEAN din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Se casează integral Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1516/2023 din 16 iunie 2023, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/216/22-26 din 19.04.2023, în privința lui **SRL „Dansicons”** în temeiul art.74/1 alin.(1) Cod contravențional, și se remite cauza în vederea rejudecării în prima instanță, într-un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI